

La línia vermella

Mentre aquests dies hem vist un Govern pròxim i implicat a fons en la terrible tragèdia del túnel dels Dos Valires –era d'esperar–, continuem sense visualitzar el rastre de l'oposició.

Una qüestió de credibilitat

ENRIC GUINART

eguinart@andorra.elperiodico.com

L'estiu del 2002 a Alemanya va estar marcat per dos esdeveniments de gran rellevància: la campanya electoral que acabaria amb les eleccions federals de final de setembre i les catastròfiques inundacions que van afectar l'est del país l'agost d'aquell mateix any. Només unes setmanes abans, totes les enquestes donaven com a guanyador dels futurs comicis el candidat de la CDU, Edmund Stoiber, davant de l'aleshores canceller i candidat del SPD, Gerhard Schröder. El seu govern no travessava el millor moment: l'economia alemanya ha

via deixat de créixer, el nombre d'aturats no parava d'incrementar-se i diferents escàndols van obligar Schröder a cessar diferents ministres. Així, les inundacions d'aquell estiu semblaven el principi del final del seu Executiu. No obstant això, l'excanceller alemany no només va assumir la seva responsabilitat, va actuar amb rapidesa i va oferir solucions, sinó que va liderar ell mateix la gestió de la catàstrofe. Va visitar i es va implicar en les zones més afectades per la riuada creant un escenari i una imatge que transmetia un missatge basat en la credibilitat, la

confiança i el lideratge, precisament les tres condicions que buscaven els seus ciutadans sobre el seu president. Al famós i estudiat impermeable que portava Schröder, se li va sumar la passivitat del candidat Stoiber, que ni tan sols va interrompre les seves vacances per comprovar presencialment la dimensió de la catàstrofe. Tot plegat va permetre a Schröder remuntar a les enquestes i assolir novament la victòria a les eleccions federals.

Dues cares de la moneda

A partir d'aquí, potser molts de vosaltres us preguntareu per què expliquem ara aquesta història que queda molt lluny tant en el temps com en la geografia. De seguida entrarem en situació. Tot ve d'una de les tertúlies setmanals que tenim amb un bon amic que sovint ens aporta reflexions molt interessants i des de la distància de la política andorrana. I és que, malauradament, aquests dies hem viscut una autèntica tragèdia nacional amb l'ensorrament d'una part de l'estructura del túnel dels Dos Valires que ens ha deixat víctimes mortals i ferits de consideració en un incident que a dia d'avui encara ens manté consternats. En un costat de la balança, i tal com va fer Schröder en el seu dia, hem vist un Govern que s'ha mostrat hiperactiu en l'afer. A més del lideratge i la presència del propi cap

▶▶ Bartumeu, al Dos Valires.

Davant les crisis, la ciutadania necessita lideratge, credibilitat i confiança

Mentre uns han treballat sobre el terreny, uns altres s'ho han mirat des de casa

de l'Executiu, Jaume Bartumeu, a la zona afectada, també hem pogut veure-hi ministres i secretaris d'Estat. Potser la seva presència en el lloc dels fets pot pot resoldre a la pràctica les tasques de rescat, però la visualització i la implicació sobre el terreny dels líders polítics creiem que aporta credibilitat i transmet confiança, que és precisament el que creiem que demana el ciutadà en circumstàncies com ara aquestes a què ens referim. I a l'altra costat de la balança, ¿on estava el líder del principal grup de l'oposició quan succeïen aquests esdeveniments? ¿on estava la representació de Coalició Reformista? ¿no haurien d'haver demanat de formar part del gabinet de crisi davant la catàstrofe? ¿no era el moment de fer passos per tirar endavant la tan reclamada 'unitat nacional'?

Tal com diu de forma excel·lent el periodista Yuri Morejon, en l'actualitat «ningú no està salvat, ni l'oposició ni el Govern. Les crisis afecten per igual polítics d'una i una altra ideologia. Un incendi, unes inundacions, un atemptat terrorista, una vaga de treballadors, un accident aeri o un cas de corrupció són alguns dels escenaris de crisi per als quals han d'estar preparats els grans líders polítics». I pel que hem vist aquests dies, sembla que n'hi ha uns que estan preparats i uns altres que, com a mínim, els queda molt de camí per recórrer. ≡